

EDITORIAL

Un canvi amb cares conegudes i cares noves

El president de la Generalitat, Artur Mas, va presentar ahir en societat el que serà el seu nou equip de Govern, les persones amb les que treballarà colze amb colze els propers quatre anys i que intentaran solucionar o, com a mínim, amortir, els problemes que pateix Catalunya i, a més, engegar nous projectes que tornin a il·lusionar una comunitat que va acabar decebuda amb l'anterior Govern. Així les coses, Mas ha combinat un Govern amb cinc consellers de CDC, dos d'UDC

i quatre independents complint, d'aquesta manera, amb el que ell entèn com el «Govern dels millors». Mas ha apostat per alguns exconsellers com Puig, Rigau o Mas-Collell, però ha combinat l'equip amb d'altres de nous, que aportaran idees novedoses, que segurament faran falta per idear plans per ajudar a què, en els propers quatre anys, aquesta crisi econòmica de la que ja no se n'escapa ningú, tingui la menor repercussió possible en el ciutadà.

TRIBUNA

Servidor, no salvador

En les diferents intervencions del nou President de Catalunya, en el debat d'investidura portat a terme al Parlament la setmana passada, una qüestió va quedar meridianament clara, el compromís del nou cap de la Generalitat per servir el país, per damunt de qualsevol parany que es pugui presentar durant els propers mesos.

És evident que el jurament del Molt Honorable Artur Mas suposava, i estic segur que es desenvoluparà, en un saber escoltar tot-hom, buscant les majories més àmplies a l'hora d'exercir el poder en els propers anys, qüestió que en cap cas pot significar una garantia d'èxit d'entrada, però sí la implicació per trobar les mesures més encertades per poder sortir el més aviat possible d'on som, fonamentalment en el tema de l'atur i totes les seves conseqüències.

Malgrat tot el que he dit anteriorment, el que ha quedat clar

Lluís Badia
Advocat
www.luisbadia.cat

és que, en cap cas, el màxim responsable polític és un «salvador», sinó que amb la humilitat necessària buscarà corregir els errors produïts, aprofundint en les línies que consideri més encertades, fruit del màxim consens i diàleg entre tots els que configuren el teixit social català, des de sindicats fins als empresaris, sense oblidar la pròpia classe política.

La línia emprada, l'única viable per no desencisar tots aquells que creuen que és possible una altra política per «sortir-nos-en», és el principi d'una tasca de govern que ens ha de portar a conquerir fites, avui en «dubte raonable», pel seu manteniment o la seva implicació executiva.

El panorama que ens envolta no dona per garantir mesures d'èxit sense límits; per tant, serà necessari buscar les vies que calguin per mantenir la confiança d'una part important de la nostra ciutadania, vital per tornar a crear

llocs de treball, sense oblidar la vessant del diàleg social entès en la seva amplitud més encoratjadora.

Els propers mesos constituïran la mostra referent del que és fer les coses de manera diferent, amb una reducció de membres del govern, una disminució de càrrecs

«La línia emprada, l'única viable per no desencisar tots aquells que creuen que és possible una altra política per sortir-nos-en»

de confiança i, sobretot, amb una mostra clara de «retallada» per tot el que pugui significar «ostentació de poder»; només iniciant la tasca pública sota aquests paràmetres s'aconseguirà mantenir la implicació de molts que ara estan decebuts i que pensen que la política no pot solucionar res.

Crec que és el moment de ser-

vei a la societat, fent les renúncies que calguin, però sobretot amb el ferm compromís d'actuar amb la màxima transparència, donant comptes públics de totes les variables que s'hagin pogut produir i, que, en tot cas, ens sorgeixin en cada moment.

Les solucions infal·libles no

«Crec que és el moment de servei a la societat, fent les renúncies que calguin amb el ferm compromís d'actuar»

existeixen, i el que s'ha de buscar és aplicar el sentit comú per damunt de qualsevol altre i intentar trobar, mitjançant la pròpia explicació clara, amb els compromisos que calguin, els més àmplis en cada moment, per refermar la prioritat de creació de llocs de treball com a mesura més social a implementar de manera urgent.

Els cavallers (consellers) del rei Artur (Mas)

Sembla que la taula és més aviat ovalada però el nou president de la Generalitat haurà d'obtenir un fort compromís dels membres del seu govern. Almenys tanta dedicació com la que els cavallers de la Taula Rodona li oferiren a Arthur Pendragon i molt probablement els seus esforços hauran de ser grans puix que la feina que els queda per davant sembla més difícil que la cerca del Sant Grial. Sembla que la constitució de la taula del rei Artur Mas té lloc a Yuletide, justament el 26 de desembre, com s'escau a la tradició artúrica.

Xavier Allué
Pediatre

La Taula Rodona ho era per obviar preeminències puix que tots eren iguals. No tant així de la del nou

govern car (el rei) Artur sí que té preeminència i també la tindrà la figura de Felip Puig.

Una situació econòmica maleïda es complica cada dia més i sense poder desempallegar-se de l'evolució de l'economia espanyola. El resultat de la fallida aventura del nou estatut no deixa gaires portes obertes a un concert econòmic que donés a la Generalitat un control real sobre els impostos i el seu destí. La vigilància dels controladors del Banc Central Europeu no deixarà gaire lloc per a endeutaments més enllà dels ja existents i que seran difícils d'ai-

xecar.

Les mesures proposades en els programes electorals i els discursos d'investidura miren cap a estalvis administratius. Això en realitat, tenint en compte que quasi el 80% del pressupost de la Generalitat va dedicat a Sanitat, Ensenyament i prestacions socials, vol dir retalls en les prestacions, en personal –que sempre és la partida més gran– i en projectes de desenvolupament futur.

Caldrà que un joc de complicitats, acords i connivències permeti avançar, això sí, evitant les situacions de foscor administrati-

va i les corrupteles a les quals ens hem anat acostumant els darrers temps. Si un compromís era cabdal per als cavallers de l'antigor era la seva immaculada honorabilitat. A la Taula Rodona no hi ha lloc ni per als corruptes ni per als covards.

No es poden reproduir tots els personatges de les llegendes artúriques ni cal, per no ficar-se en la vida privada de ningú. Però sí que crec que el personatge del mag Merlin, tal com pinta tot, tindrà presència. I al meu entendre el mag és diu Jordi i de cognom Pujol.

més
tarragona - reus - costadaurada
Edita: Tamediaxa, S.A.
DL: T-1609/2001 - issn: 1579-5659

C/ Sant Agustí, 21, 3r.
43003 TARRAGONA
977 21 11 54 Fax 977 21 47 21
C/Sor Lluïsa Estivill, 16. baixos.
43202 REUS
977 32 78 43 Fax 977 31 09 41
www.diarimes.com

Director General:
Carles Abelló

Cap de publicitat:
Contxi Joan
Disseny editorial:
Carles Magrané
Cap de distribució:
Jaume Cañada

Directora: **Silvia Jiménez**. [redaccio@mestarragona.com]
Redacció: **Laia Díaz, Carme Mas, Esther Valcárcel, Vicente Izquierdo, Mònica Just, Antonio Ramos**. Especials: **Laura Gómez**. Tancament: **Mario López**.
Fotografia: **Roser Sans, Olívia Molet, Cristina Aguilar**. Edició de publicitat: **Sara Sorando**. Distribució: **Marta López**. Administració: **Núria Clos**
Publicitat: **Maria Molleda, M. Jesús del Hierro, Carmen Soto, Mercè Ripoll, Antònia Turull**. [publicitat@mestarragona.com]
Imprimeix: **Indugraf Offset, S.A.**

Distribució controlada:
PJD